

[Ib Christensen]

der jo kun er et pålæg om at arbejde for noget, som jeg egentlig har indtryk af at skiftende danske regeringer er enige om skal løses. At man så også arbejder for, at det netop bliver i Bruxelles, synes jeg også er ganske fornuftigt. Vi kan altså uanset vores stilling til EF og til EF-Parlamentet støtte dette forslag.

Steen Folke (VS):

Det er jo sandt nok noget af en cirkusforestilling, når EF-Parlamentet bevæger sig rundt på de europæiske landeveje, men billetterne er lovlige dyre for de skatteydere, som betaler gildet. Hvis fremskridtspartiets forslag blev gennemført, ville billetprisen nok kunne nedsættes med en procent eller to eller måske endda fem, men vi vil nu foretrække en hundrede procents besparelse. Nedlæg cirkuset – Cirkus Benneweis er trods alt bedre!

Glistrup (FP):

I aftes slumrede jeg ind med et smil på læben, glad og tryk og lykkelig, for på mit natbord havde jeg liggende – og det havde jeg lige læst – hvad socialdemokratiets ordfører, hr. Erik Holst, havde sagt her fra denne talerstol for mindre end 10 måneder siden, den 12. januar 1978. Jeg havde læst og glædet og frydet mig over, at der i Folketingstidende 1977–78, sp. 4394, står:

»... vi har en meget stor mulighed for at gøre op med det bureaukrati, der findes, og som navnlig findes i EFs omdømme. Jeg tror, bureaukratiet i omdømmet er større end det reelle. Noget af bureaukratiet kommer af, at vi i Parlamentet er stadigt vandrende folk. Vi er den ene dag i Bruxelles, den næste dag i Strasbourg, den tredje dag i Luxembourg. Ingen af stederne har man et blivende sted. Der bevæger sig karavaner med folk og tolke og apparater og kasser, store, vældige blikkasser på store vogne i en stadig strøm mellem disse områder. Her var der en mulighed for, at Danmark kunne bidrage til en forenkling, uden at det gik ud over funktionen i EF.«

Det var, hvad socialdemokratiets ordfører, hr. Erik Holst, havde at sige den 12. januar i år.

Så talte jeg mandater, og så sagde jeg til mig selv: nu er det ligegyldigt, hvad de ni

småpartier siger i dette folketing, for socialdemokratiet og fremskridtspartiet har flertallet i fællesskab. Vi er de store, folkelige partier, vi kan ganske roligt regne med, at nu får vi i hvert fald dette forslag igennem, nu kan man få lejlighed til at få sin sande natur frem og være med til i et folkeligt fællesskab at få noget gennemført i stedet for altid at skulle stå og slås med og trakassere nogen. Det bliver en dejlig dag i morgen.

Og så skulle jeg altså på den dag, jeg havde glædet mig så meget til, høre hr. Erik Holst her fra denne talerstol stå og fortælle, at det socialdemokrati, som han også var ordfører for den 12. januar i år, ville stemme imod fremskridtspartiets forslag. Det var en meget, meget stor sorg.

Hr. Erik Holst havde 5 argumenter.

For det første savnede hr. Erik Holst hr. Nyborg som medforslagsstiller. Der kan jeg altså sige, at grunden til, at hr. Nyborg ikke er medforslagsstiller, er, at han passer sit arbejde i Europa-Parlamentet – modsat så mange andre. Derfor har han orlov fra dette ting, og når man har orlov fra dette ting, så kan man ikke være medforslagsstiller. Det er såmænd den eneste forklaring på, at han ikke er medforslagsstiller.

For det andet havde vi fornærmet hr. Erik Holst ved at bringe nogle citater fra en bog af en mand, der hedder Donat. Hr. Erik Holst siger: denne mand, Donat, er ikke noget sandhedsvidne, og derfor kan vi ikke stemme for et forslag, der i bemærkningerne citerer noget af sådan en karl som hr. Donat. Hr. Erik Holst nævnte ikke ét eneste eksempel på, at hr. Donats udtalelser ikke var rigtige. Tværtimod sagde hr. Donat nogenlunde ordret det samme, som hr. Erik Holst sagde i folketinget den 12. januar, nemlig at der bevæger sig karavaner med folk og tolke og apparater og kasser, store, vældige blikkasser på store vogne i en stadig strøm mellem disse områder. Det siger Donat, og det siger hr. Erik Holst, men når Donat siger det, så er han ikke noget sandhedsvidne, og så kan man altså ikke stemme for dette forslag. Logikken er meget svær at få fat i.

For det tredje havde hr. Erik Holst noget imod, at fremskridtspartiet talte fremskridts-tale, talte dansk i sine bemærkninger. Det er da selvfølgelig trist, at vi får disse kommunikationsvanskeligheder. Jeg mener, at vi i vo-